

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Sigillum Sacramentale frangi possit ob aliquem bonum finem

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

minus loqui possit, & defectum supple-
re: nam tunc non tam loquitur extra
Confessionem, quam complet Confes-
sionem prateritam, & pœnitens est ir-
rationabiliter invitus. Sed hanc opinio-
nem merito improbabilem censet Fa-
gundez lib. 6. cap. 4. numer. 33. nam
hoc esset pœnitenti peccata exprobrare,
eumque iavtum secundò sibi subji-
cere, ac sacrum tribunal reddere onero-
sum & odiosum, p. 11. tract. 15. res. 12. p. 3.
r. 4. res. 87. p. 5. t. 11. resol. 18. Quibus ra-
tionibus ulterius probari existimo. Con-
fessarium nec in secunda Confessione
pœnitentem de errore monere posse,
quia prima Confessio jam terminata fuit,
& quoad illam ejus auctoritas expira-
vit. Fagundez numer. 36. contra Præpo-
situm in 3. p. quest. 11. dub. 5. num. 41. (†
Sed paulò ante in resolutione 18. propè
finem obiter contrarium docuerat cum
Granado.) † Ex quo sequitur, quod si
Confessarius advertat, pœnitentem non
implevisse pœnitentiam primæ Con-
fessionis, non possit illum monere ut im-
pleat in secunda, p. 5. tract. 11. resol. 20.
Et tandem, Fagundez numer. 33. non posse
Confessarium monere pœnitentem de
errore commisso in eadem Confessione,
statim post absolutionem, sine licentia.
Contrarium docuerat Henricus lib. 3. c. 2.
p. 3. t. 4. res. 87. §. Notandum, Cap. 5. tract.
11. res. 19.

SIGILLVM SACRAMENTALE
An frangi possit in bonum finem.

Notitia Con-
fessionis po-
test Confessa-
rius uti so-
lum in iis,
quæ pœniten-
ti nullo modo
præjudicant.

42. Querimus hic, an notitia Con-
fessionis possit Confessarius
aliquando uti in aliquem bonum fi-
nem? Et idè cum Sanchez de matr.
tom. 1. lib. 2. disput. 16. num. 2. solum iis
uti posse, justis de causis, quæ nullo
modo pœnitenti præjudicant: vel il-
lius honorem, aut personam lædere, ru-
bore suffundere, vel à Confessione re-
trahere possunt, v. gr. scit Confessarius
ex Confessione, paravi sibi insidias
mortis, si exeat; potest non exire, vel se

benè custodire, &c. quia id in nullo læ-
dit pœnitentem, nec illum retrahit à
Confessione. Secus si ex hoc pœnitens
subiret periculum, ut dictum est supra
num. 28. Item, scit Confessarius, Petrum
pœnitentem non esse verum Sacerdo-
tem, sed fictum; potest deinceps, qua-
sito bono titulo, non illi, sed alteri confi-
teri, & similia, part. 5. t. 11. resol. 2. §. Notan-
dum.

43. Tannerus to. 4. disp. 6. quest. 9. dub. Secus in iis,
6. num. 140. & alii dicunt, Confessa-
rium notitia peccatorum in bonum fi-
nem absque ulla limitatione uti posse.
Et sic primò si novit pœnitentem pro-
ditorem, posse monere vigiles ad dili-
gentem custodiam civitatis. Secundò,
dimittere famulum, quem ex sola Con-
fessione novit furem, vel res suas me-
lius custodire. Tertio, si est prædica-
tor, in vehi in gravia peccata, quæ audi-
vit in Confessione. Quarto, si est Epi-
scopus, dimissorias, vel beneficium
negare ei, quem ex Confessione novit
indignum. Quintò, negare occultum
suffragium indigno. Sextò, monere
alium, cui malum paratur, ut tali loco
& tempore sibi caveat. Septimò, Præ-
latum ex notitia Confessionis amovere
posse pœnitentem indignum ab offi-
cio ad nutum amovibili: non admit-
tere ad officia eum, qui putatur noci-
turus: negare licentiam è domo exe-
undi: erigere murum monasterii, & simi-
lia. Et probant quintum ac septimum
dictum, ex quibus alia sequuntur:
quia si Confessarius non audivisset Con-
fessionem irrationabiliter conquereretur
pœnitentes de negato suffragio, aut
amoto officio ad nutum amovibili: er-
go idem post Confessionem, ex qua
Confessarius non debet fieri peioris
conditionis: alioqui enim scelerati, ve-
tis denegeretur votum, vel officium, oc-
casionem arripent utendi indignis
cautelis, non absque iniuria Sacramenti,
faciendo scilicet Confessionem cum ele-
ctoribus, & superioribus, illius indigni-
tatis.

Sed hæc opinio in his casibus, in qui-
bus periculum est proditoris sigilli,
vel

vel in quibus id esset confusio, ac pu-
dori pœnitenti, prorsus non est teneh-
da. Nam, ut ait Fagund. p. 2. lib. 6. c. 2.
numer. 2. potissima ratio, ob quam sacra-
mentale sigillum tam inviolabiliter ob-
ligat nē ejus notitia ad notitiam fori ex-
terni deducatur, est, ne hoc divinum Sa-
cramentum, quod in salutem animarum
est institutum, reddatur formidabile;
quapropter fugiendum est omne id,
quod illud onerosum, ac odiosum red-
dere potest. At nihil magis odiosum red-
dere illud potest hominibus, quam
intelligant, posse privari à suis superi-
rioribus officiis, & ordinibus, aut
mutari in alia loca, aut sibi negari suf-
fragia ad communes honores, & com-
moda ex notitia Confessionis: abhor-
rent enim ab ea, iis præsertim facien-
da, quod vel leviter suspicantur ali-
quando sibi prodesse, vel obesse posse, ut
cum superioribus, cum Magistro No-
vitiatorum, cum vocalibus, &c. Deinde,
ex Confessione pœnitens non debet ali-
quod incommodum reportare. Ne-
que permittit religio sacramenti, ut de-
tur hominibus occasio amittendi spi-
rituale solatium in suis miseriis, mi-
nus fidenter, & frequenter ad Confes-
sionem accedendo. Et in specie de
Prælati, cum ad ipsos subditi accede-
re debeant pro reservatis, onus duris-
simum esset, si notitiam sacramental-
em in gubernationem externam di-
rigere posse scirent. Quibus rationi-
bus motus Claudius Aquaviva Præ-
positus Generalis Societatis, suo de-
creto prohibuit nē Confessarii supra-
dictam opinionem ad praxim aliquan-
do deducerent, vel Professores Theolo-
giæ illam publicè, vel privatim doce-
rent. Ad argumentum contrarium re-
sponderetur, pœnitentem non posse con-
queri ante Confessionem de negato ju-
stè suffragio; posse tamen post Confes-
sionem, si sciat ex notitia Confessionis
sibi negatum esse. Nec ullam sceleratis
ansam porrigi utendi perniciose caute-
la: quia si Prælati alia via constiterit esse
indignos, justè eos privare poterunt,
p. 1. II. resol. 3. & ex parte olim p. 3. r. 4.

resol. 76. & p. 10. r. 12. resol. 34 & p. II. r.
5. ref. 15.

44. Ex his igitur primò, Prælati
pro nullo Religionis bono potest se di-
rigere in suo regimine, ex notitia con-
fessionis: & sic non potest subditum ab
officio etiam amovibili remove, a-
liud transmittere, clausuram melius
custodire: ostium claudere, solitum
egressum è domo negare, in motes sub-
diti acius invigilare. Item nec uti no-
ticia complices alicujus delicti, ut fiat
vigilantior circa alios complices, & si-
milia. Et hæc omnia prohibere voluit
Clemens VIII. superioribus in decreto de
casuum reservatione, die 26. Maii 1594.
§. 6. Quod obligare sub mortali patet ex
§. ut. Et obligare in omni eventu, con-
stat ex materia gravitate, & sine Ponti-
ficis, qui fuit, consuleri facilitati, inte-
gritati, & puritati Confessionis, p. 3. r. 4.
resol. 76. §. Ex quibus, initio & fine, & p.
5. tract. 11. ref. 3. §. Et idè, & p. 10. tract.
12. resol. 34. Et quamvis Mercerus putet
in 3. p. quest. 11. art. 5. dub. 2. concl. 2. dicto
decreto non prohiberi, quin superiores
Regulares notitia Confessionis utantur
ad aliquod malum publicum averten-
dum, quod in Religionum domibus ra-
rissimè contingit: quia hoc est juris di-
vini, illud humani. atamen, an hæc sen-
tentia sit probabilis, ipse considera, p. 4. r.
4. ref. 202.

45. Deinde vocales Religionum, &
Magistri Novitiatorum non possunt ne-
gare suffragium illi, quem in Confes-
sione sciunt esse indignum. Suar. in 3.
p. 1. 4. disp. 33. f. 1. & alii contra Henriq.
lib. 3. c. 23. num. 6. p. 3. r. 4. ref. 76. & p. 5. r. 11.
ref. 4.

46. Tertio, Magister Novitiatorum,
& Confessarius Monialium non po-
test in exercitiis spiritalibus coram
illis concionari contra peccata in Con-
fessione intellecta sine fractione sigilli:
facile enim orietur scandalum, & rubor
in pœnitente. Mald. de sigill. c. 14. Secus,
si id faciat ita prudenter, ut impossibile
sit detegi peccatorem. At tunc nihilo-
minus peccat mortaliter propter
scandalum, & quia Confessionem red-
deret

Nā Prælati
non potest uti
notitia Con-
fessionis in
regimine.

Amovendo
subditum ab
officio, etiam
manuali.
Clausuram
melius cu-
stodiendo.
Et similia
facienda.

Nec vocalis
suffragiū ne-
gare ei, qui
ex Confessio-
ne sola nosci-
tur esse indi-
gnus.

Nec Confes-
sarius mo-
nialium, aut
Magister
novitiatorum
concionari
contra peccata
audiri in
Confessione.

deret odiosam. *Beia. part. 3. cas. 15. p. 5. t. 11. ref. 36.*

Nec Confessarius dicere Prætoribus Urbis ut causis Civitatis custodiant. Aut famulum furem cognitum ex Confessione accusare, vel expellere.

47. Quarto, non potest Confessarius dicere Prætoribus Urbis, aut Inquisitoribus, ut diligentius invigilent; facile enim coniciunt, eum loqui ex noticia Confessionis, quod est contra sigillū Fagund. p. 3. l. 6. c. 3. n. 9. p. 3. t. 4. ref. 67 §. Ex quibus, ante medium.

48. Quinto, Confessarius sciens in Confessione furtum sibi factum, non potest furem accusare ex aliis iudiciis extra Confessionem cognitum si hæc iudicia absque noticia Confessionis supponamus non sufficere; nam tunc verè uteretur scientia orta ex Confessione, redderetque illam odiosam Præpositus in 3. p. 9. 11. dub. 3. n. 25. p. 5. t. 11. ref. 17. Immo si talis fur cognitus, esset famulus Confessarii, nec posset illum dimittere; quia talis dimissio esset quædam correptio, extra Confessionem, pudefaciens pœnitentem. Secus si cautius in actus eius invigilans, deprehenderet iterum furari; nam tunc alio prætextu, & occulte posset illum dimittere; si tamen adeò speciosum invenire posset prætextum, ut famulus suspicari non possit, se dimitti originaliter ex noticia Confessionis Mald. de sigill. c. 14. p. 5. t. 11. ref. 37. Sed in hoc quoque ultimo casu negandum videntur consequenter ad superius dicta n. 41. ex ref. 3. p. 5. t. 11.

Vel negare absolutionem complici tacenti peccatum ab alio complice confessum.

illumve cili licentia pœnitentis corrigere,

49. Sexto, non potest Confessarius uti cognitione habita in Confessione de complice ad negandam huic absolutionem, si in confitendo taceat illud peccatum. Vide V. Confessarius quoad examen, à num. 39. adde neque posse illum corrigere, etiam cum licentia pœnitentis; hoc enim non potest fieri absque injuria Sacramenti, cum ejus noticia ad finem adeò extrinsecum dirigatur. Nunnus in addit. ad 3. part. quest. 11. artic. 2. dub. 1. & Thomistæ communiter contra Suar. in 3. p. 10. 4. lisp. 34. sect. 4. n. 4. Cujus quidem opinio, posito quòd sit probabilis, nunquam tamen Confessarius interrogare posset pœnitentem de persona complicit in finem correctionis, neque se invi-

tare ad correctionem faciendam, sed expectare deberet pœnitentem. Henriquez lib. 2. cap. 9. num. 10. p. 3. tom. 2. resolut. 42. in fine, & tom. 4. resolut. 113. & p. 5. tom. 11. ref. 39. An verò pœnitens complicem revelare possit, & in aliquo casu etiam debeat. Vide V. Pœnitens, num. 3.

50. Tandem, Confessarius non potest uti noticia Confessionis in bonum ipsius pœnitentis, absque eius licentia, v. g. moritur publica meretrix, non potest Confessarius dicere, illam pœnitentem contritam & publicè pœnitentem, vel quòd peccata sua publica confessi sit, aut quòd ipse eam à suis peccatis publicis absolvit, ut Parochus det illi sepulturam Ecclesiasticam. Neque etiam si ille de licentia pœnitentis secreto id dicat: poterit Parochus illam in loco sacro sepelire, secundum Malderum de sigillo c. 12. Nisi publicè conversam esse sciat, sive Confessarius de eius licentia publicè id revelet, sive ipsa coram pluribus protestata sit tali peccato dolere: quia talis satisfactio debetur Ecclesiæ. p. 5. t. 11. ref. 40. & 42. §. Notandum. f. Contrarium in hoc docet Mendoza. Vide supra V. Sepultura, numero. 5. f.

Nec tandem revelare ali. quod peccatum confessum in bonu ipsius pœnitentis.

SIGILLUM SACRAMENTALE
Frangens.

51. Confessarius frangens sigillum Confessionis, duo peccata committit: unum sacrilegii contra virtutem Religionis, & reverentiam debitam Sacramento, aliud injustitiæ contra virtutem infusam justitiæ, non servando pactum virtuale, quod inter ipsum & pœnitentem intercedit de servando secreto in omni casu, absque ulla exceptione, Ochagavia de Sacram. tractat. 3. quest. 1. numero 4. & alii communiter. Ab his tamen peccatis excusare posset aliquando inadvertentia, quæ tamen difficile excusabit à veniali, cum ad fractionem quancumque
O o o o o semper

Sigillu frangens peccat peccato sacrilegii.

Et injustitia